

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات به معنای خاص، جلسه ۱۵ صفات قابل انتقال، بخش ۲. خدا مقدس عادل و مهربان است

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

من دکتر رابرت پترسون و تدریس او در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا هستم. این جلسه ۱۵ صفات قابل انتقال، بخش ۲ است. خدا مقدس، عادل و مهربان است.

ما به سخنرانی هایمان در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه ادامه می دهیم. بیایید دعا کنیم. پدر، ما را ملاقات کن، ما دعا می کنیم.

ما را برکت بده، به ما بیاموز، ما را تشویق کن، ما را به سوی حقیقت خود هدایت کن، از طریق عیسی مسیح پروردگار ما. آمین. ما در حال مطالعه آن دسته از ویژگی های خدا هستیم که در قوم او به شکلی مشتق شده و خلقتی نمود دارند.

و ما به قدوسیت خدا رسیده ایم. خدا قدوس است. منظور ما از قدوسیت خدا دو چیز است.

اینکه خدا بی نظیر است و اینکه خدا از نظر اخلاقی پاک و از هر گناهی جداست. تصاویری از خدا که به مقدس بودن او مربوط می شوند عبارتند از: قانونگذار، خروج ۲۰، آتش سوزان، خروج ۱۷: ۲۴، داور، عاموس و نور، اول یوحنا ۱: ۵. جداست خدا، قبل از هر چیز، از متفاوت بودن، منحصر به فرد بودن و ۱۰-۷: ۹. بی نظیر بودن خدا سخن می گوید.

موسی پیروزی خدا بر مصریان را جشن می گیرد. خروج ۱۵: ۱۱. کیست مانند تو، ای خداوند، در میان خدایان؟ کیست مانند تو، با شکوه در قدوسیت، با هیبت در اعمال باشکوه، که شگفتی ها می کند؟ خروج ۱۵: ۱۱

و حنا، اول سموئیل ۲: ۲، می گوید: «هیچ کس مقدسی مانند خداوند نیست. هیچ کس غیر از تو نیست. و هیچ صخره ای مانند خدای ما نیست.»

اول سموئیل ۲: ۲. قدوس اسرائیل نه تنها از نظر وجودی عمیقاً با ما متفاوت است، بلکه از نظر اخلاقی نیز کامل است. اشعیا ۴: ۱.

او کاملاً پاک و بی گناه است و از هر آنچه مقدس نیست جداست. اشعیا ۱. آه، ای ملت گناهکار، ای مردمی که بار گناه بر دوش دارید، ای فرزندان شیران، ای فرزندان فاسد. ایشان خداوند را ترک کرده اند.

آنها قدوس اسرائیل را تحقیر کرده اند. آنها کاملاً از او بیگانه شده اند. از آنجا که خدا از گناه جداست، او، به قول معروف، توسط شر و سوسه نمی شود و خودش کسی را و سوسه نمی کند.

یعقوب ۱: ۱۳. علاوه بر این، وقتی قدوسیت خدا با گناه انسان در تماس قرار می گیرد، نتیجه قابل پیش بینی است. یوشع ۱۹: ۲۴.

به همین دلیل است که یوشع به بنی اسرائیلی که به نظر نمی رسد توبه کرده باشند، هشدار می دهد: «شما نمی توانید خداوند را پرستش کنید زیرا او خدای مقدسی است. او خدایی حسود است. او گناهان و خطاهای

شما را نخواهد بخشید) «یوشع ۱۹:۲۴)

این موضوع همچنین زمانی دیده می‌شود که فلسطینیان، دشمنان اسرائیل، صندوق عهد خداوند را می‌گیرند و او با داوری و مرگ از شهرهای آنها بازدید می‌کند. حتی وقتی صندوق عهد به اسرائیل بازگردانده می‌شود، خداوند ۷۰ نفر از مردان بیت شمش را که به صندوق عهد بی‌احترامی می‌کنند، به هلاکت می‌رساند.

و مردم می‌پرسند، نقل قول می‌کنند، چه کسی می‌تواند در حضور خداوند، این خدای مقدس، بایستد؟ اول سموئیل ۶:۲۰. تقدس خداوند برای اشعیا نبی نیز دگرگون‌کننده است. او خداوند را به عنوان پادشاهی والامقام که در معبد نشسته است، در رؤیا می‌بیند.

فرشتگان فریاد می‌زنند، اشعیا ۳:۶، «قدوس، قدوس، قدوس است خداوند لشکرها». جلال او تمام زمین را پر می‌کند. اشعیا ۳:۶.

با این تکرار سه‌گانه، قداست متعالی خداوند با شکوه در سراسر زمین به نمایش گذاشته می‌شود. قداست اخلاقی خداوند، بی‌درنگ ناپاکی اشعیا را وحشتناک جلوه می‌دهد و منجر به پریشانی پیامبر می‌شود. اشعیا ۵:۶)

وای بر من، زیرا هلاک شده‌ام زیرا مردی ناپاک لب هستم و در میان قومی ناپاک لب زندگی می‌کنم و «چشمانم پادشاه، خداوند لشکرها، را دیده است». اشعیا ۵:۶. قدوسیت خدا گناه انسان را آشکار می‌کند، اما خدای مقدس با رحمت و وفاداری نیز مشخص می‌شود.

به این ترتیب، او اشعیا را می‌بخشد و او را به عنوان پیامبر خود به خدمت فرا می‌خواند. آیات ۸:۶. خداوند مقدس شایسته پرستش است.

مزمور ۹۲. خداوند در صهیون عظیم است. او بر همه قوم‌ها متعال است.

بگذارید نام عظیم و با هیبت تو را ستایش کنند. او قدوس است. پادشاه توانا، عدالت را دوست دارد.

تو انصاف را برقرار ساختی. تو عدالت و پارسایی را در یعقوب اجرا کردی. خداوند، خدای ما را ستایش کن.

در برابر قدمگاه او سجده کنید و او را پرستش نمایید. او مقدس است. خداوند، خدای ما را ستایش کنید.

در کوه مقدس او سجده کنید و او را پرستش کنید. زیرا خداوند، خدای ما، مقدس است. مزمور ۹۹: ۲-۵، و آیه ۹. کتاب مقدس، صفت الهی تقدس را به مسیح نیز نسبت می‌دهد.

در این زمان، ما از دیدن صفات خدا که به پسر نسبت داده می‌شود، تعجب نمی‌کنیم. کتاب مقدس حتی او را قدوس «می‌نامد، که عنوانی از خود خدا در عهد عتیق است. مرقس ۱:۲۴، یوحنا ۶:۶۹، اعمال رسولان» مکاشفه ۳:۷، ۳:۱۴.

کتاب مقدس، عیسی را نه تنها در عهد عتیق یهوه، بلکه در عهد جدید نیز مقدس می‌نامد. مرقس ۱:۲۴، یوحنا ۶:۶۹، اعمال رسولان ۳:۱۴، مکاشفه ۳:۷. عیسی همچنین در عبرانیان ۷-۲۶، مقدس، بی‌گناه، پاک، جدا از گناهکاران و والاتر از آسمان‌ها توصیف شده است.

عبرانیان ۷:۲۶. همه اینها او را شایسته نجات ما به عنوان کاهن اعظم ما می‌کند. بدیهی است که روح القدس نیز با تقدس مشخص می‌شود، حتی با آن در نامش شناخته می‌شود.

عدالت را با خدا مرتبط می‌داند که می‌گوید، مزمور ۹۷:۲، عدالت و انصاف پایه و اساس تخت اوست. مزمور «و مزمور ۱۷:۱۴۵،» خداوند در تمام راه‌های خود عادل است. ۹۷:۲.

مزمور ۱۴۵:۱۷. علاوه بر این، همانطور که مزمورنویس می‌سراید، عدالت خدا عدالتی جاودانه است و تعلیم او درست است. مزمور ۱۱۹:۱۴۲. تصاویر خدا که مربوط به عادل یا درستکار بودن اوست شامل یک جنگجو خروج ۱۵:۳، یک کشاورز، اشعیا ۱:۵-۷، یک خرس و یک شیر، مراثی ۱۰:۳-۱۱، و یک آتش سوزان، عبرانیان می‌شود. جنگجو، خروج ۱۵:۳، کشاورز، اشعیا ۱:۵-۷، خرس و یک شیر، مراثی ۱۰:۳-۱۱، و یک ۲۹-۲۵:۱۲ آتش سوزان، عبرانیان ۲۵:۱۲-۲۷. تصویری که ما قبل از همه در عهد عتیق دیدیم. از آنجا که خدا عادل است، او یک داور عادل است.

همانطور که مزامیر اعلام می‌کند، مزمور ۵۰:۶، نقل قول، آسمان‌ها عدالت او را اعلام می‌کنند، زیرا خدا داور است. مزمور ۵۰:۶، به عنوان پادشاه بر همه، نقل قول، او تخت خود را برای عدالت برپا کرده است و جهان را با عدالت داوری می‌کند. او قوم‌ها را با راستی داوری می‌کند.

مزمور ۷:۹-۸. علاوه بر این، او در پایان داوری خواهد کرد. مزمور ۹۶:۱۳، نقل قول، او برای داوری زمین می‌آید. او جهان را با عدالت و قوم‌ها را با ایمان خود داوری خواهد کرد.

مزمور ۹۶:۱۳. خداوند به فقرا و ستم‌دیدگان بی‌عدالتی اهمیت می‌دهد. او به بنی‌اسرائیل می‌گوید که در شرف ورود به سرزمین موعود هستند. هرگز از وجود فقرا در این سرزمین کاسته نخواهد شد.

به همین دلیل است که من به شما فرمان می‌دهم، نقل قولی در نقل قول دیگر، دست خود را با میل و رغبت به سوی برادر فقیر و نیازمند خود در سرزمین باز کنید. تشنیه ۱۱:۱۵. خداوند از طریق پیامبر عاموس، کسانی را که به فقرا ظلم می‌کنند و نیازمندان را سرکوب می‌کنند، محکوم می‌کند. عاموس ۱:۴. توجه خداوند به فقرا در عهد جدید نیز ادامه دارد.

همانطور که یعقوب نشان می‌دهد. یعقوب ۱:۲۷. دینداری پاک و بی‌آلایش در برابر خدای پدر این است که از یتیمان و بیوه‌زنان در سختی‌هایشان مراقبت کنیم و خود را از آلودگی دنیا دور نگه داریم. و یوحنا هشدار می‌دهد، اول یوحنا ۳:۱۷، نقل قول، اگر کسی از مال دنیا برخوردار باشد و برادر ایمانی خود را در نیازمندی ببیند اما از او دریغ کند، چگونه عشق خدا در او ساکن است؟ اول یوحنا ۳:۱۷. عدالت خدا باعث محکومیت می‌شود و توبه را برمی‌انگیزد.

دانیال ۷:۹-۱۴. عدالت خدا نجات را به ارمغان می‌آورد. اشعیا ۴۶:۱۳. اشعیا ۵:۵-۶-۸. اشعیا ۱:۵۶. رومیان ۲۱:۳-۲۶. ما باید به طور خلاصه حداقل به یک نمونه از هر دوی آنها نگاه کنیم. زیرا در ابتدا متناقض به نظر می‌رسد، اما عدالت خدا هم داوری و هم نجات را به ارمغان می‌آورد.

چطور ممکن است؟ دانیال ۹، قبل از پیشگویی ۷۰ هفته، دعای شگفت‌انگیزی دارد. واقعاً یک دعای فوق‌العاده، فوق‌العاده. دانیال ۷:۹ و آیات بعدی.

رحمت و بخشش از آن خداوند، خدای ماست. زیرا ما از او سرپیچی کرده‌ایم و با پیروی از قوانین خداوند خدای خود که توسط بندگانش، انبیا، پیش روی ما قرار داده است، از او اطاعت نکرده‌ایم. تمام اسرائیل از شریعت تو سرپیچی کرده‌اند و روگردان شده‌اند و از اطاعت از صدای تو سر باز زده‌اند.

و لعنت و سوگندی که در شریعت موسی، بنده خدا، نوشته شده است، بر ما نازل شده است، زیرا ما به او گناه کرده‌ایم. او سخنان خود را که علیه ما و علیه حاکمان ما که بر ما حکومت می‌کردند گفته بود، با آوردن

بلاى عظيم بر ما، تأييد کرده است. زيرا در تمام خلقت، چيزى مانند آنچه بر اورشليم گذشته است، رخ نداده است.

همانطور که در تورات موسي آمده است، تمام اين بلا بر ما نازل شده است، اما ما از خداوند، خدای خود درخواست لطف نکرده‌ايم، از گناهان خود بازگشت نکرده‌ايم و به راستى تو بصيرت نيافته‌ايم. بنابراین خداوند، بلا را آماده کرده و آن را بر ما نازل کرده است. زيرا خداوند، خدای ما، در تمام کارهايى که انجام داده است عادل است، اما ما به صدای او گوش نداده‌ايم.

و اکنون، ای خداوند، خدای ما، تو که قوم خود را با دست قدرتمند از سرزمين مصر بيرون آوردی و نامی برای خود ساختی، چنانکه امروز هست، ما گناه کرده‌ايم، ما شرارت ورزیده‌ايم. عدالت خدا نجات می‌آورد. اشعيا (۴۶)

چطور ممکن است چنین چيزى باشد؟ اين هم محکوم کردن پارسايى است و هم نجات‌بخش پارسايى. و اين دو مورد در عهد جديد نیز بیشتر مورد بحث قرار گرفته‌اند. ای دلِ سرکش، به من گوش کن

اشعيا ۱۲: ۴۶. ای کسانی که از عدالت دور هستيد، من عدالت خود را نزديک می‌آورم. آن دور نيست و نجات من تأخير نخواهد کرد. من نجات را در صهيون برای اسرائيل، جلال خود، قرار خواهم داد

جايی که در دو آيه بعدی، دو بار عدالت با نجات موازی است، و عدالت خدا در آخرين داوری، هنگامی که داوری عادلانه او در روميان ۲ آشکار می‌شود، نفوذ می‌کند. خدا ريكاری را محکوم می‌کند. روميان ۲: ۵. ۲: ۳. ای انسان، تو که بر کسانی که چنین کارهايى را انجام می‌دهند داوری می‌کنی و خودت آنها را انجام می‌دهی، آیا گمان می‌کنی که از داوری خدا خواهی گريخت؟ يا بر ثروت مهربانی و بردباری و صبر او تکیه می‌کنی، غافل از اینکه مهربانی خدا قرار است تو را به توبه سوق دهد؟ اما به دليل قلب سخت و توبه‌ناپذيرت، روميان ۲: ۴-۵. برای خود در روز غضب، زمانی که داوری عادلانه خدا آشکار خواهد شد، غضب ذخيره می‌کنی.

خدا روزی را تعيين کرده است. اين نقل قولی از اعمال رسولان ۱۷: ۳۱ است. خدا، نقل قول می‌کنم، روزی را تعيين کرده است که در آن جهان را به عدالت توسط مردی که منصوب کرده است، داوری خواهد کرد. او با برخيزانيدن او از مردگان، اين را به همه ثابت کرده است.

اعمال رسولان ۱۷: ۳۱. آن مرد، البته، خداوند عيسى است که او نیز عادل است. اشعيا پيشگويی می‌کند که بندهی آیندهی خداوند، عدالت و پارسايی را به ارمغان خواهد آورد. اشعيا ۹: ۷ و ۴۲: ۱-۴. و عيسى چنین پيشگويی‌هايى را در گفتار و کردار به انجام می‌رساند.

يوحنا ۵: ۳۰. عبرانيان ۱: ۹. عيسى به عنوان داور عادل عمل می‌کند و در روز آخر سرنوشت ابدی را برای عادلان و شريان تعيين می‌کند. در بخش مربوط به گوسفندان و بزها در متی ۲۵، عيسى به کسانی که در سمت راست او هستند می‌گويد: «بياييد، ای کسانی که از پدر من برکت يافته‌ايد. پادشاهی را که پيش از بنياد جهان برای شما آماده شده است، دريافت کنید.»

او به گمراهان سمت چپ خود می‌گويد، ای شريان، از من دور شويد و به آتش ابدی که برای شيطان و فرشتگانش آماده شده است، برويد. و سپس در قدرتمندترين آيه تاريخی، آيه‌ای تأثيرگذار در تاريخ کليسا، متی، در پايان بخش گوسفندان و بزها، عيسى ترتيب را برعکس می‌کند. او سه بار در بالا می‌گويد، ۲۵: ۴۶، گوسفند، بز، گوسفند، بز، گوسفند، بز، گوسفند، بز.

و سپس در آیه ۲۵:۴۶ این عبارت برعکس می شود. اما اینها، بزها، به مجازات ابدی خواهند رفت، اما صالحان، با حذف، به حیات ابدی خواهند رفت. متی ۲۵:۳۴، ۴۱ و ۴۶. نکته این است که عیسی به عنوان داور عادل عمل می کند. در واقع، اگر گنوسیس را در نظر بگیرید، در نیمی از آیات مربوط به داوری، پدر این کار را انجام می دهد.

در نیمی از آیات مربوط به داوری، پسر به عنوان قاضی عمل می کند. ما نیز به عنوان قوم خدا باید با پارسایی مشخص شویم. بنابراین، این حس وجود دارد که این ویژگی قابل انتقال است.

تفاوت بین عدالت خدا و عدالت ما باعث می شود که بخواهیم بگویم غیرقابل انتقال است، اما از ما انتظار می رود که چیزی از عدالت خدا را منعکس کنیم. در خطبه بالای کوه، عیسی تعلیم می دهد که جامعه او گرسنه و تشنه عدالت است. متی ۵:۶، به خاطر عدالت مورد آزار و اذیت قرار می گیرد.

آیه ۱۰، عدالتی بزرگتر از عدالت فریسیان خواهد داشت. آیات ۱۷ تا ۲۰، و عدالت درونی واقعی را به جا خواهد آورد. کسانی که گرسنه و تشنه عدالت هستند، سیر خواهند شد.

آنها سیر خواهند شد. آنها خدا را خواهند دید. متی ۵:۶، آنها به خاطر عدالت مورد آزار و اذیت قرار خواهند گرفت، حتی شاگردان نیز.

بنابراین، آیه ۱۰ می گوید که این پارسایی بهتر از پارسایی فریسیان، ۱۷ تا ۲۰ است. عیسی می گوید پارسایی آنها عمدتاً بیرونی است. این پارسایی باید بیرونی باشد، اما از قلب سرچشمه می گیرد.

و این همان پارسایی واقعی، عملی و درونی است که خدا می خواهد. در متی ۶: ۱ تا ۱۸ آمده است. این کار برای جلب ستایش مردم انجام نمی شود، و کسانی که دعا، بخشش یا روزه داری می کنند، سه نشانه هستند که فریسیان در پیشگاه خدا مطرح می کردند و این کارها را بیش از آنچه شریعت مقرر کرده بود، انجام می دادند.

عیسی می گوید، آنها پاداش خود را به طور کامل دریافت کرده اند، یعنی ستایش مردم. اما پدر آسمانی ما، که آنچه را که ما در خفا انجام می دهیم می بیند، به ما پاداش خواهد داد اگر ما عدالت درونی واقعی را به کار گیریم. متی ۶: ۱ تا ۱۸.

پرداختن به تقدس و عدالت خداوند بدون بحث در مورد خشم او ناقص است. خداوند ذاتاً مقدس و عادل است، اما ذاتاً خشمگین نیست. واقعاً؟ واقعاً؟

بلکه، خشم او واکنش او به گناه و عصیان است. اگر گناه و عصیانی وجود نداشت، خدا به همان اندازه که هست، مقدس و عادل می بود، اما خشمگین نمی شد. این واکنش او به گناه است.

بلکه، خشم خدا واکنش او به گناه و عصیان است. خشم خدا، همانطور که خشم شخصی، فعال و پایدار او نسبت به گناه و مخالفت با آن است، امتداد تقدس و عدالت اوست. این تقدس و عدالت خدا در پاسخ به گناه و عصیان انسان است.

به طور خاص، خشم خدا ناشی از سقوط آدم و حوا در گناه است. خشم، انزجار مقدس او از هر آنچه نامقدس است، داوری عادلانه او علیه بی عدالتی، پاسخ قاطع او به بی وفایی در عهد و مخالفت نیکوی او با خیانت کیهانی گناه است. خدا ابتدا خشم خود را در باغ عدن نشان می دهد و همچنان که قومش به گناه ادامه می دهند، خشم او نیز به دنبال آن می آید.

قابیل، هابیل را به قتل می‌رساند و مورد لعنت خدا قرار می‌گیرد. پیدایش ۴: ۸-۱۶. خدا در پاسخ به شورش گسترده بشر، سیل را نازل می‌کند.

پیدایش ۶: ۹. او سدوم و عموره شرور را با گوگرد و آتش از آسمان نابود می‌کند. پیدایش ۱۹: ۲۳-۲۹.

خدا فرعون و قومش را با بلاها و در دریا مجازات می‌کند. خروج ۷: ۱۵. و داستان از این قرار است.

مردم سرکشی می‌کنند و خداوند با خشم خود با آنها برخورد می‌کند. با این حال، حتی در بحبوحه این نمایش‌های فراوان خشم خداوند، لطف او بی‌وقفه می‌درخشد. به محض اینکه او آدم و حوا را به خاطر گناهشان مواخذه می‌کند، اولین وعده رستگاری را می‌دهد.

پیدایش ۳: ۱۵. درست است که وقتی او نام خود، هویت خود را اعلام می‌کند، می‌گوید که، نقل قول می‌کنم، گناهکار را بی‌مجازات نخواهد گذاشت. تا نسل سوم و چهارم.

خروج ۳۴: ۷. از کسانی که از من نافرمانی می‌کنند و گناهان والدین خود را تقلید می‌کنند، اما در مقابل، رحمت خدا، نقل قول، بر داوری پیروز می‌شود. و این به نسل سوم و چهارم می‌رسد.

خروج ۳۴: ۷. این تصور که آن بر داوری پیروز می‌شود از یعقوب ۲: ۱۳ گرفته شده است. خدا ابتدا اعلام می‌کند که او، به نقل از خداوند، خدایی دلسوز و مهربان است.

دیرخشم و سرشار از محبت و راستی. نگاهدارنده‌ی محبت پایدار تا هزاران نسل. آمرزنده‌ی خطا، عصیان و گناه.

خروج ۷-۳۴: ۶. و سپس می‌گوید که او مقدس و عادل است و گناهان والدین را از فرزندان نافرمان و سرکش که مانند والدین نافرمان و سرکش زندگی می‌کنند، تا سه و چهار نسل مجازات خواهد کرد. سه و چهار در مقایسه با هزاران؟ متوجه منظور هستیم.

فیض، کار شایسته‌ی خداست. داوری، کار خداست. اما کار عجیب اوست.

زبانی از پیامبران که لوتر با کمال میل از آن استفاده می‌کرد. به طرز شگفت‌آوری، خداوند با لطف خود با خشم خود نسبت به گناه و گناهکاران برخورد می‌کند تا آنها را نجات دهد. عیسی داوطلبانه با تحمل آن خشم برای ما بر روی صلیب، ما را از خشم خدا نجات می‌دهد.

پولس می‌گوید، نقل قول کنید، خداوند با خویش‌نمایی خود، از گناهایی که قبلاً در عهد عتیق مرتکب شده بودند، گذشت. تایمز، رومیان ۳: ۲۵. خداوند گناهایی را که بر اساس قربانی حیوانات انجام شده بود، بخشید.

با علم به اینکه در نهایت، نقل قول می‌کنم، غیرممکن است که خون گاوها و بزها گناهان را از بین ببرد. عبرانیان ۱۰: ۴، بنابراین، خداوند واقعاً مقدسین عهد عتیق را در پرتو قربانی آینده پسرش بخشید.

همانطور که در واقع، همه به قربانی مسیح نیاز دارند، زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصرند، رومیان هنگامی که مسیح بر روی صلیب جان داد، نقل قول، خدا او را به عنوان قربانی کفاره در خون خود. ۳: ۲۳. ارائه داد تا عدالت خود را نشان دهد. رومیان ۳: ۲۵.

مسیح با مرگ خود، توسط خدا به عنوان قربانی کفاره تقدیم شد. به عنوان کفاره، کلام در خون او جاری می‌شود تا عدالت او را نشان دهد. بنابراین، مسیح به عنوان کفاره ما می‌میرد تا خواسته‌های مقدس خدا برای عدالت را برآورده کند و کفاره گناهان را پردازد.

مرگ مسیح به عنوان کفاره، هماهنگی تثلیث را حفظ می‌کند. کفاره، فداکاری عاشقانه، کفاره‌گرانه‌ی مسیح که خشم خدا را بر گناه ما فرو می‌نشانند و ما را با خدا آشتی می‌دهد، برخلاف ادعای برخی، پدر خشمگین را در مقابل پسر مهربان قرار نمی‌دهد. بلکه تأکید می‌کند که صلیب هم به طور عالی عشق خدا را به نمایش می‌گذارد و هم خشم خدا را به طور کامل فرو می‌نشانند.

صفحات ۲۶۸۱-۲۶۸۳، NIV Zondervan، کریستوفر مورگان، مقاله، خشم، در کتاب مقدس مطالعه. عشق خدا مسیح را به صلیب می‌فرستد. رومیان ۵:۸.

و قربانی مسیح، به عبارت دیگر، عدالت خدا را در زمان حال نشان می‌دهد، به طوری که او عادل باشد و کسی را که به عیسی ایمان دارد، عادل اعلام کند. آنچه در معرض خطر است، تمامیت اخلاقی خداست. او موظف به نجات کسی نبود، اما در تصمیم خود برای نجات گناهکاران، پسرش را به عنوان کفاره، به عنوان پرداختی برای گناه که خشم خدا را فرو نشانند، معرفی کرد.

چرا خدا نمی‌توانست بدون قربانی گناه را ببخشد؟ مگر جایگاه او آنجا نیست؟ همانطور که ضرب‌المثل فرانسوی می‌گوید، این معیار خداست، این کاری است که خدا انجام می‌دهد. او گناه را می‌بخشد. ترجمه انگلیسی بدی است.

این عادت خداست. او خواهد بخشید. پاسخ این است که او عادل و مقدس است.

او نمی‌تواند اخلاق و تمامیت اخلاقی خود را نادیده بگیرد، نادیده بگیرد، برخلاف آن عمل کند و گناه را ببخشد. بلکه صلیب بزرگترین تجلی عشق و قدوسیت خداست. با معرفی پسرش به عنوان کفاره، خدا را قادر می‌سازد تا تمامیت اخلاقی خود را حفظ کند و هر کسی را که به پسرش ایمان می‌آورد، نجات دهد.

مؤمنان از رستگاری برخوردارند، اما نعمت بزرگتری در رستاخیز و سعادت ابدی در انتظار است. برای کافران و خشم خدا نیز وضعیت مشابهی وجود دارد. در حال حاضر، خشم خدا علیه بی‌دینی آشکار شده است، رومیان ۱:۱۸. و از قبل بر کسانی که از مسیح دور هستند نازل شده است، ۱:۱۸.

کسی که ایمان می‌آورد محکوم نمی‌شود، یوحنا ۱۸:۳، اما کسی که به پسر خدا ایمان نمی‌آورد، از قبل محکوم شده است، زیرا به نام پسر یگانه خدا ایمان نیاورده است. و یوحنا ۳:۳۶ می‌گوید: خشم خدا بر چنین افرادی باقی می‌ماند. اما نمایش کامل خشم خدا هنوز در آینده است، رومیان ۲:۵-۸، دوم قرنتیان ۵:۱-۹، مکاشفه. کتاب مقدس خشم آینده را هم غم‌انگیز و هم نیکو معرفی می‌کند. ۱۱-۹:۱۴.

عیسی بر اورشلیم و بی‌ایمانی آن و داوری قریب‌الوقوع می‌گریست، متی ۲۳:۳۷، لوقا ۱۹:۴۱. پولس از اینکه اکثر یهودیان مسیح خود را رد می‌کنند، ابراز تأسف می‌کند. او مشتاق نجات آنهاست و اگر می‌توانست، حاضر بود جان خود را برای آنها فدا کند. او نمی‌توانست، اما حاضر بود این کار را انجام دهد.

رومیان ۲:۹-۳، رومیان ۱:۱۰. اما در عین حال، خشم، داوری و جهنم نیز نمایانگر پیروزی خدا بر شر، شیطان و همه دشمنانش هستند. خدا از قوم خود انتقام خواهد گرفت، دوم تسالونیکیان ۵:۱-۹. خدا کسانی را که اکنون به قوم خدا ظلم می‌کنند، با انتقام مجازات خواهد کرد. خدا و قومش در نهایت پیروز خواهند شد و او تضمین خواهد کرد که عدالت پیروز شود.

خداوند از طریق داوری عادلانه و پیروزی نهایی خود، خود را جلال خواهد داد، عظمت خود را نشان خواهد داد و پرستشی را که شایسته اوست، دریافت خواهد کرد. ما آن بخش از داوری را در دوم تسالونیکیان ۱: ۵-۹ خوانده‌ایم، جایی که مسیح با انتقام باز خواهد گشت و خشم خدا را بر کسانی که ایمان نمی‌آورند، خواهد ریخت، کسانی که مجازات نابودی ابدی را متحمل خواهند شد، دور از حضور باشکوه و باعظمت خداوند. همچنین مکاشفه ۱۴: ۹-۱۱ را خوانده‌ایم، جایی که شریران جام خشم خدا را خواهند نوشید، تمام قدرت خود را در جام داوری او خواهند ریخت و عذاب ابدی را متحمل خواهند شد، بدون هیچ استراحتی در روز یا شب.

خدای ما نه تنها عادل و درستکار است، بلکه او مهربان نیز هست. منظور ما از دوست داشتن این است که خدا واقعاً خیر دیگران را می‌خواهد و از خود مایه می‌گذارد تا آن خیر را به ارمغان بیاورد. خدای مهربان عمیقاً به ما اهمیت می‌دهد.

عشق او در تعهدش به ما عظیم است. وقتی موسی درخواست کرد که جلال خدا را ببیند، به جسارت موسی فکر کنید. او در خروج ۳۳ به خدا می‌گوید: جلال خود را به من نشان بده.

خدا خود را آشکار می‌کند. او به چنین درخواست ظالمانه‌ای تن می‌دهد. خدا خود را به موسی آشکار می‌کند، به عنوان، نقل قول، خداوند، خداوند، خدایی رحیم و مهربان، دیرخشم و سرشار از محبت و وفا، که به هزاران نفر محبت پایدار دارد، و خطا و عصیان و گناه را می‌بخشد.

خروج ۳۴:۶ و ۷. تصاویری از خدا که مربوط به مهربان بودن اوست شامل یک پرنده، مزمور ۳۶:۷. یک چوپان، همانطور که می‌دانید، مزمور ۲۳. یک شوهر، هوشع ۳:۱. و یک پدر یا مادر، هوشع ۱۱. ما باید پرنده را به تصویر بکشیم.

مزمور ۳۶:۷. من خودم یادم رفته چی هست. هر چیز دیگه‌ای که به متکلم باید بدون، کتاب مقدسه. اوه.

مزمور ۳۶:۷. ای خدا، محبت پایدار تو چقدر گرانبهاست. بنی آدم در سایه بال‌های تو پناه گرفته‌اند. از فراوانی خانه تو سیراب می‌شوند.

و از نهر لذت‌هایت به ایشان می‌نوشانی. زیرا چشمه حیات نزد توست. در نور توست که نور را می‌بینیم.

عشق خدا نیز در وسعت خود عظیم است. همانطور که داوود در مزمور ۳۶:۵ می‌سراید: پروردگارا، وفاداری تو، عشق وفادار تو، مرا ببخش، عشق وفادار تو تا آسمان‌ها می‌رسد. مزمور ۳۶: ۵. اگرچه شورش اسرائیل سزاوار خشم خداست، اما او به او اعلام می‌کند، نقل قول می‌کند، به او می‌گوید، من تو را با عشقی جاودان دوست داشته‌ام.

بنابراین، من پیوسته به تو عشق وفادارانه ابراز داشته‌ام. ارمیا ۳۱، ۳. در پاسخ به اشتیاق الهی برای خدا مزمور ۶۳: ۶ و ۴. لب‌های من، همانطور که نقل می‌کنم، تو را ستایش خواهند کرد زیرا عشق وفادارانه تو از زندگی بهتر است.

پس تا زنده‌ام تو را برکت خواهم داد. مزمور ۶۳، ۳ و ۴. عظمت عشق خدا با دوست داشتن دنیایی که از او متنفر است، چند برابر می‌شود. یوحنا ۳، ۱۶ از دنیایی به این بزرگی صحبت نمی‌کند، هرچند که هست، بلکه از دنیایی به این بدی صحبت می‌کند.

زیرا خدا جهان را آنقدر محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نشود، بلکه حیات جاودان یابد. یوحنا ۱۶:۳. یوحنا ۱۹:۳ و ۲۰.

هر دو عهد اعلام می‌کنند که عشق خدا نیز بی‌ارزش است. داوود می‌گوید، مزمور ۱۰:۳ و ۱۱. خدا با ما آنطور که گناهانمان سزاوارش بودند رفتار نکرده و ما را مطابق گناهانمان مجازات نکرده است.

زیرا به اندازه‌ای که آسمان از زمین بلندتر است، به همان اندازه محبت وفادارانه او نسبت به ترسندگان عظیم است. مزمور ۱۰:۳ و ۱۱. آیا می‌توانید زندگی هوشع را با همسر زناکار خود، جومر، تصور کنید؟ آیا این تمثیلی زنده از رابطه خداوند با اسرائیل بت‌پرست است؟

همانطور که خدا به پیامبر می‌گوید که او را در میان زن‌هایش بازگرداند. بنابراین خداوند قوم بی‌وفای خود را با ایمان دوست دارد. هوشع ۲: ۱۹ و ۲۰.

باید چند کلمه‌ای هم در مورد بلای پورنوگرافی، از جمله در کلیسا، بگویم. زنی که به خاطر اعتیاد شوهرش به پورنوگرافی مورد آزار و اذیت قرار گرفته بود، گفت: «شریک‌های دیگر؟ شوهر من صدها، شاید هزاران «شریک جنسی دارد. نه از نظر فیزیکی، بلکه از طریق پورنوگرافی».

یا یک زن خداترس که شوهرش را که به شدت سقوط کرده بود بخشیده بود، و تنبیه و بخشیده شده بود، گفت: «چون گمان می‌کرد که ممکن است دوباره اتفاقی افتاده باشد، آیا دوباره به من خیانت می‌کنی؟» پولس در اول قرن‌تین ۷ می‌گوید: «زن و شوهر». در دنیای یونانی-رومی کاملاً تکان‌دهنده است که شوهران مسئولیت‌هایی برای برآوردن نیازهای همسران خود داشتند. او در مورد کلاهبرداری از یکدیگر هشدار می‌دهد.

سوءاستفاده از پورنوگرافی باعث کلاهبرداری‌های زیادی می‌شود. حتی توسط مردان مسیحی. از طریق عهد و پیمان با همسرانشان.

شرکای پیمان آنها. شاید به اندازه کافی گفته نشده باشد، اما فعلاً همین را انجام خواهیم داد. عهد جدید. همچنین ماهیت عشق خدا را که شایسته آن نیستیم، منتشر می‌کند.

پولس خاطر نشان می‌کند که در امور انسانی چقدر غیرمعمول است که مردم برای کسی که برایش ارزش قائلند بمیرند، رومیان ۵:۷. اگرچه ممکن است کسی بمیرد، اما فقط برای کسی که برایش ارزش زیادی قائلند. یک سرباز برای دوستانش روی نارنجک دستی می‌افتد، اما برای دشمنان نه. ما از شنیدن این جمله شگفت‌زده می‌شویم، نقل قول از: «خدا عشق خود را به ما در این ثابت می‌کند.» در حالی که ما هنوز گناهکار بودیم. مسیح برای ما مرد، رومیان ۵:۸. عشق خدا به کسانی که از نظر روحانی مرده بودند، مظهر فیض است.

افسسیان ۲:۴ و ۵. خدایی که در رحمت و بخشش ثروتمند است، به خاطر محبت عظیمش که به ما داشت ما را با مسیح زنده گردانید، اگرچه در خطایا و گناهان مرده بودیم. شما به فیض نجات یافته‌اید، افسسیان ۵ و ۵. علاوه بر این، محبت خدا تثلیثی است. عیسی محبت پدر به مؤمنان را به محبت پدر به خود تشبیه ۲:۴ می‌کند.

یوحنا ۱۷:۲۳. تو مرا فرستادی و ایشان را دوست داشتی، ای پدر، همانطور که مرا دوست داشتی. عیسی ادامه می‌دهد.

تو مرا پیش از بنیاد جهان دوست داشتی. ۱۷:۲۴. یوحنا. عشق پدر به پسر شامل مأموریت رستگاری بخش پسر نیز می‌شود.

یوحنا ۱۷:۱۰. علاوه بر این، این رابطه متقابل است. ۱۴:۳۱.

پدر، پسر و روح القدس تا ابد یکدیگر را دوست دارند. عشق تثلیثی، همانطور که این آیات نشان می‌دهند، به ترتیب در مورد پدر، پسر و روح القدس به ما نیز سرایت می‌کند. پدر، ما را دوست داشت و پسرش را فرستاد تا قربانی کفاره گناهان ما باشد.

اول یوحنا ۴:۱۰. همانطور که پدر مرا دوست داشته است، من نیز شما را دوست داشته‌ام. یوحنا ۹:۱۵. این امید، امید جلال، ما را ناامید نخواهد کرد، زیرا عشق خدا به واسطه روح القدس که به ما عطا شد، در دل‌های ما ریخته شده است.

رومیان ۵:۵. عشق خدا، اگر پذیرفته شود، مسئولیت بزرگی به همراه دارد. یوحنا در دو مورد کاملاً واضح است. عشق از جانب خداست، نه از ما، و ما را طلب می‌کند.

نقل قول، عشق در این است. نه اینکه ما خدا را دوست داشتیم، بلکه او ما را دوست داشت و پسرش را فرستاد تا قربانی کفاره گناهان ما باشد. دوستان عزیز، اگر خدا ما را اینگونه دوست داشت، ما نیز باید یکدیگر را دوست داشته باشیم.

اول یوحنا ۴:۱۰ و ۱۱. عیسی توضیح می‌دهد، نقل قول می‌کنم، من به شما فرمانی تازه می‌دهم. یکدیگر را دوست بدارید، همانطور که من شما را دوست داشته‌ام.

شما نیز باید یکدیگر را دوست داشته باشید. یوحنا ۱۳:۳۴. روح القدس در ما میوه می‌دهد، وقتی که ما در روح القدس سلوک می‌کنیم.

غلاطیان ۵:۱۶ و ۲۵. و اولین ثمره روح، محبت است. آیه ۲۲.

چنین محبتی نشانه‌ای از ایمان حقیقی است. اول یوحنا ۴:۷ و ۸. هر که محبت می‌کند، از خدا زاده شده است و خدا را می‌شناسد. کسی که محبت نمی‌کند، خدا را نمی‌شناسد، زیرا خدا محبت است.

اول یوحنا ۴:۷ و ۸. محبت خدا امتیازات باورنکردنی به همراه دارد. او ما را در خانواده خود می‌پذیرد. اول یوحنا ۳:۱. ببینید پدر چه محبت عظیمی به ما داده است که ما را فرزندان خدا نامیده است.

اول یوحنا ۳:۱. عشق خدا او را برمی‌انگیزد تا ما را به عنوان فرزندان او اصلاح کند. مکاشفه ۳:۱۹. کسانی را که دوستشان داریم، توبیخ و تنبیه می‌کنم.

من معتقدم که یک اشتباه دارم. بله، اشتباه خوبی است. اما این یک اشتباه است.

این پدر نیست که صحبت می‌کند، بلکه پسر است که در نامه‌هایش به هفت کلیسا آمده است. عیسی می‌گوید، من کسانی را که دوستشان داریم، توبیخ و تنبیه می‌کنم.

این چیزی است که ما بارها دیده‌ایم. اینکه صفات خدا به پسر خدا و همچنین پدر نسبت داده می‌شود. عشق خدا ترس ما را از داوری نهایی از بین می‌برد.

اول یوحنا ۴:۱۷. عشق خدا ترس را بیرون می‌راند. و به ما اطمینان می‌دهد که، نقل قول، هیچ چیز، نقل قول نمی‌تواند ما را از عشق خدا که در مسیح عیسی، پروردگار ما است، جدا کند.

رومیان ۸:۳۹. پس جای تعجب نیست که ما در مورد عشق وفادارانه خدا تأمل می‌کنیم، سرود می‌خوانیم و از آن سخن می‌گوییم. مزمور ۴۸:۹. با این جمله به پایان می‌رسانیم.

خدایا، در معبد تو، ما به محبت وفادارانه تو می‌اندیشیم. مزمور ۴۸:۹. و مزمور ۸۹:۱. من تا ابد درباره محبت وفادارانه خداوند خواهم سرود. من وفاداری تو را با دهانم به همه نسل‌ها اعلام خواهم کرد.

مزمور ۸۹:۱. در سخنرانی بعدی‌مان، به این موضوع خواهیم پرداخت و در مورد مهربان، نیکو و صبور بودن خداوند فکر خواهیم کرد.

این دکتر رابرت پترسون و آموزه‌های او در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه ۱۵ صفات قابل انتقال، بخش ۲ است. خداوند مقدس، عادل و مهربان است.